

Sygn. akt XI W 8199/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Monika Krajewska, Paulina Adamska, Karolina Kowalczyk

W obecności oskarżyciela publicznego, w jego imieniu E. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2015 roku, 25 stycznia 2016 roku, 16 lutego 2016 roku oraz 6 czerwca 2016 roku w W.

sprawy **K. W.**

syna T. i A.

urodzonego dnia (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 29 kwietnia 2015 r ok. godziny 23:20 na Placu (...) w W. spożywał napój alkoholowy typu piwo marki (...) o zawartości alkoholu 6 procent w miejscu zabronionym,

tj. za wykroczenie z art. 43¹ ust 1 w związku z art. 14.2a Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z dnia 26.10.1982 r.;

orzeka

I. obwinionego **K. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1356 ze zm.) i za to na podstawie

art. 43¹ ust. 1 w/w ustawy skazuje go, a na podstawie art. 43¹ ust. 1 w/w ustawy w zw. z art. 48 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt XI W 8199/15

UZASADNIENIE

K. W. został obwiniony o to, że:

W dniu 29 kwietnia 2015 roku ok. godz. 23:20 na Placu (...) w W., spożywał napój alkoholowy typu piwo marki (...) o zawartości alkoholu 6 procent w miejscu zabronionym, tj. o czyn z **art. 43¹ ust. 1 w zw. z art. 14.2a ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012r. poz. 1356 ze zm.)**.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2015 roku K. W., K. K. (2) oraz A. R. przebywali w restauracji (...) przy ul. (...) w W., gdzie spożywali alkohol. Po opuszczeniu restauracji, mężczyźni udali się do pobliskiego sklepu w celu zakupu alkoholu. Po dokonaniu zakupów skierowali się w stronę Placu (...), gdzie usiedli na ławce. W tym samym dniu ok. godz. 23:20 patrol zmotoryzowany w składzie: młodszy strażnik B. S. oraz strażnik K. N. pełnił służbę w okolicach Placu (...) w W.. W trakcie kontroli tego rejonu zauważyli trzech mężczyzn siedzących na ławce, z których jeden był w trakcie spożywania piwa z butelki. Wobec mężczyzn podjęto interwencję. Na widok patrolu, mężczyzna, zauważony, jako osoba pijąca, wstał z ławki i szybkim krokiem podszedł do śmietnika, gdzie wyrzucił butelkę po piwie. Strażnik Miejski B. S. ujawnił w koszu na śmieci butelkę, którą był alkohol typu piwo marki (...). Butelka była do połowy opróżniona. Po ustaleniu danych osobowych, mężczyzną tym okazał się K. W.. Funkcjonariusze Straży Miejskiej nałożyli na niego mandat karny w wysokości 100 zł. K. W. skorzystał z prawa do odmowy przyjęcia mandatu. Na pozostałych mężczyzn, tj. A. R. oraz K. K. (2) nałożono mandaty po 50 zł, które osoby te przyjęły.

(dowód: notatka urzędowa k. 1-4; zeznania świadka B. S. k. 6, k. 38-39, płyta CD k. 40 00:11:08-00:23:28; kopia notatników służbowych k. 45-53; częściowe zeznania obwinionego K. W. k. 38, płyta CD k. 40 00:17:014-00:09:27; zeznania świadka K. N. k. 63, płyta CD k. 64 00:05:59-00:13:28; częściowe zeznania świadka K. K. (2) k. 67-68, płyta CD k. 69 00:02:37-00:07:17; częściowe zeznania świadka A. R. k. 104-105, płyta CD k. 106 00:02:53-00:07:08).

W toku postępowania sądowego obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia. Wskazał, iż w dniu 29 kwietnia, wieczorem, przebywał z dwoma kolegami w restauracji przy ul. (...) w okolicach skrzyżowania z ul. (...). Dalej wyjaśnił, że po opuszczeniu restauracji, jego koledzy zaproponowali dalsze spożywanie alkoholu, stąd udali się do sklepu. Według obwinionego, znajomi zakupili alkohol w postaci piwa, natomiast on sam wodę mineralną. Po tym udali się w okolice (...). Tam spożywali napoje. Po jakimś czasie pojawili się Strażnicy Miejscy, którzy podjęli interwencję. Obwiniony nie przyjął mandatu karnego. Na pytanie oskarżyciela publicznego, obwiniony stwierdził, iż w restauracji spożywał alkohol. Nie wskazał jednoznacznie marki wody mineralnej, którą spożywał. Stwierdził, iż mogła to być (...) bądź (...) niegazowana w butelce 0,5 l.

Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego za wiarygodne w części odnoszącej się do miejsca, czasu oraz faktu interwencji funkcjonariuszy Straży Miejskiej. W pozostałej części wyjaśnienia obwinionego nie zasługują na uwzględnienie. Obwiniony negował samo sprawstwo wykroczenia. Wskazał, iż spożywał jedynie wodę mineralną. Wersję obwinionego potwierdzają jego znajomi tj. K. K. (2) oraz A. R., którzy zostali przesłuchani w charakterze świadków. Zeznania złożone przez świadków B. S. oraz K. N., będących funkcjonariuszami Straży Miejskiej, notatka urzędowa oraz kserokopie notatników służbowych potwierdzają podjęcie interwencji wobec obwinionego z uwagi na spożywanie alkoholu w miejscu zabronionym. Zatem wyjaśnienia obwinionego w części odnoszącej się do spożywanego napoju, Sąd uznał za przyjętą linię obrony.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania funkcjonariuszy Straży Miejskiej. Funkcjonariusze w sposób spójny i logiczny zrelacjonowali zdarzenie z udziałem obwinionego. Niepamięć pewnych szczegółów zdarzenia uzasadniona jest nagminnością i powtarzalnością tego typu interwencji oraz upływem czasu. Świadców są osobami obcymi dla obwinionego, a więc Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wartości dowodowej zeznań świadków.

Sąd uwzględnił zeznania świadków K. K. (2) oraz A. R. w części, w której potwierdzają oni miejsce, czas oraz fakt interwencji w dniu 29 kwietnia 2015 roku. Zeznania świadków, co do istoty sprawy, nie zasługują na wiarę z uwagi

na ich sprzeczność z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym (poza wyjaśnieniami obwinionego uznanymi przez Sąd za niewiarygodne w tej części).

Wobec niezakwestionowania przez żadną ze stron dowodów ujawnionych na rozprawie w trybie art. 76 § 1 k.p.w., Sąd uznał je za pełnowartościowy i wiarygodny materiał dowodowy.

Sąd zważył, co następuje:

K. W. został obwiniony o czyn z art. 43¹ ust. 1 Ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r. poz. 1356 ze zm.).

A zatem czyn spenalizowany w w/w przepisie popełnia ten, kto spożywa napoje alkoholowe wbrew zakazom określonym w przepisie art. 14 ust. 1 i 2a-6 w/w Ustawy, albo nabywa lub spożywa napoje alkoholowe przyniesione przez siebie lub inną osobę w miejscach wyznaczonych do ich sprzedaży lub podawania. Ustawodawca za popełnienie tego wykroczenia przewidział ukaranie sprawcy karą grzywny. Art. 14 ust. 2a w/w Ustawy stanowi, iż zabrania się spożywania napojów alkoholowych na ulicach, placach i w parkach, w wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów.

Ustalenia faktyczne, poczynione na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają na stwierdzenie, iż obwiniony wypełnił wszystkie ustawowe znamiona czynu opisanego w art. 43¹ ust. 1 Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Dużą rolę w ustalenia sprawstwa obwinionego pełniły zeznania funkcjonariusza Straży Miejskiej B. S., który bezpośrednio podejmował interwencję wobec K. W.. Funkcjonariusz uszczegółowił markę napoju alkoholowego jaki spożywał obwiniony oraz widział jak butelka zostaje wrzucona do kosza. Należy podnieść, iż świadek zapamiętał wygląd – markę przedmiotowego alkoholu, określając ją jako dosyć charakterystyczną i nie występującą przy okazji dotąd podejmowanych przez niego interwencji. Drugi funkcjonariusz K. N. nie potrafił, co prawda tak szczegółowo opisać napoju alkoholowego, lecz potrafił stwierdzić po wyglądzie butelki, iż jest to piwo. Zaznaczyć należy, iż strażnik K. N. podejmował czynności wobec pozostałych osób tj. K. K. (2) oraz A. R.. Po za tym gdyby uznać, iż obwiniony spożywał jedynie wodę mineralną, to nie miałby potrzeby wyrzucać jej do kosza na widok Straż Miejskiej.

Obwiniony znajdując się przy Placu (...), spożywał alkohol w postaci piwa. Miejsce, w którym się znajdował nie było punktem sprzedaży alkoholu przeznaczonym do spożywania napojów alkoholowych. Napój pity przez obwinionego był napojem alkoholowym, bowiem warunkiem uznania produktu spożywczego za napój alkoholowy jest obecność w tym napoju etanolu w stężeniu przekraczającym 0,5% objętości, o czym stanowi art. 46 ust. 1 Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Czyn obwinionego jest nie tylko czynem zabronionym, którego znamiona są opisane w stosownej ustawie, ale też czynem bez wątpienia zawinionym oraz społecznie szkodliwym. Wszystko to przemawia za przypisaniem obwinionemu winy w zakresie popełnionego przez niego wykroczenia z art. 43¹ ust. 1 Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Za popełnienie wykroczenia Sąd wymierzył K. W. karę grzywny w wysokości 200 złotych. Orzeczona kara w ocenie Sądu nie przekracza stopnia winy obwinionego i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Spełni ona swój cel w zakresie prewencji generalnej oraz indywidualnej. Wymierzając powyższą karę Sąd wziął też pod uwagę właściwości i warunki osobiste oraz majątkowe sprawcy, a także sposób życia przed popełnieniem wykroczenia.

Sąd na zasadzie art. 118 § 1 k.p.w. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem kosztów sądowych, oraz kwotę 30 złotych tytułem opłaty.